

List ks. Biskupa Antoniego z Boliwii do parafii na Wielkanoc 2021

Wysłałam ten list do parafii rodzinnej, i też do Ciebie w Wigilie Uroczystości Zmartwychwstania Pana. Dziś ze św. Pawłem powtarzamy, że Chrystus zmartwychwstał jako pierwszy spośród tych, co pomarli (cfr. 1 Kor. 15, 21). Żywo mam w pamięci ostatni Wielki Tydzień, który dane mi było przeżyć w ubiegłym roku w sali szpitalnej w Santa Cruz, z powodu zakażenia Covidem 19. Przy drzwiach zamkniętych, w kolorze zielonym, łączyłem się za pomocą transmisji radiowej z liturgią tego tygodnia, sprawowaną w katedrze w Santa Cruz. W Wielką sobotę, pod wieczór, otworzono drzwi pokoju, i zaprowadzono mnie do sali na górze, aby przeświecić klatkę piersiową. Trwało to zaledwie kilka minut, powróciłem znowu do swojego pomieszczenia, i drzwi za mną zostały zamknięte. Ale to wystarczyło, aby myślami objąć kamień odsunięty od grobu, i wzrastać w nadziei spotkania ze zmartwychwstałym Panem.. Także w nadziei, że kiedyś te drzwi mojego pokoju się otworzą, i będę mógł powrócić do wspólnoty która pielgrzymuje w Wikariacie.

W poranek zmartwychwstania, na stoliku na którym było śniadanie, pielęgniarka zostawiła kartkę, a na niej napis: Jesús vive – Jezus żyje. Dziś, dziękuję Panu, za to nowe doświadczenie w moim życiu, za przyjęcie tajemnicy zamkniętych drzwi na pewnym etapie życia, i za pragnienie otwarcia drzwi, aby żyć we wspólnocie z Bogiem i braćmi i siostrami. Znamienne jest to, że Jezus Zmartwychwstały staje się obecny wśród swoich uczniów pomimo drzwi zamkniętych (cfr. Jn 20.24-29). Smutny był widok zamkniętych drzwi kościoła w czasie pandemii, puste place, ulice,.. Pamiętam jednak rozmowę telefoniczną w szpitalu, gdzie pewna osoba dzieliła się ze mną swoją wiarą, i tym bolesnym doświadczeniem zamkniętych drzwi w ten sposób:

„Ojczy, w te wigilie paschalna, wyszliśmy przed nasz dom, i widziałam, że wiele rodzin uczyniło to samo. Zapaliliśmy świece, i trzymając ja w ręku, odmawialiśmy różaniec. Takiej wspólnoty na modlitwie z sąsiadami nigdy jeszcze dotąd nie przeżyłam. Te zamknięte drzwi pomogły nam otworzyć drzwi naszych domów i spotkać się na modlitwie z sąsiadami, skierować wzrok w ich kierunku, i zamienić się znakiem pokoju. Nie czyniliśmy tego nigdy przedtem „.

Miejmy nadzieje, że w tym obecnym czasie paschalnym, możemy na nowo cieszyć się sprawowaną liturgią w kościele parafialnym, otworzyć drzwi naszych serc na Boże Miłosierdzie w sakramencie pojednania, i otworzyć się również na tych, którzy są obok nas w rodzinie, ale także i w sąsiedztwie; nieść radość ze spotkania z zmartwychwstałym Panem, tam gdzie panuje smutek. teraz pragnę podzielić się niektórymi inicjatywami, które będziemy realizować w najbliższych tygodniach i miesiącach: W czasie paschalnym, przybędą do Concepción dwie siostry zakonne ze Zgromadzenia Córek Kościoła. Będą pomagały w kancelarii parafialnej, w duszpasterstwie, ale także w mojej kancelarii w sprawach administracyjnych. W parafii Matki Bożej Pokoju w El Puente, zostaną otwarte dwie sale: pierwsza jako kuchnia charytatywna parafii, a druga - sala biblijna. Także obok sali biblijnej powstanie ogród biblijny, ukazujący postacie i wydarzenia z historii zbawienia, które przekazuje nam Biblia Święta.

Pragnę podzielić się również z Wami zatroskaniem o powstanie nowej parafii w miejscowości Ascensión de Guarayos. Liczba emigrantów i przybyłej ludności w ostatnim czasie bardzo wzrosła, prawie 30 tysięcy mieszkańców. Jest tam tylko jedna parafia pod wezwaniem Wniebowstąpienia Pana, obsługiwana przez jednego kapłana franciszkanina, który ma do pomocy również siostry zakonne, ze Zgromadzenia Tercjarek Św. Franciszka z Asyżu. Do tej miejscowości został wydelegowany dotychczasowy proboszcz parafii Niepokalanego Poczęcia w Concepción, Ks. Kazimierz Stempniowski. I do następnej sąsiedniej parafii pod wezwaniem Św. Pawła Apostoła, został skierowany Ks. Paweł Zurowski, dotychczasowy proboszcz parafii Św. Ramona. Obaj kapłani pracują już ponad dziesięć lat w Wikariacie, i pochodzą z diecezji Tarnowskiej. Także i za pomoc tym kapłanom diecezjalnym w utworzeniu nowej parafii, i posłudze duszpasterskiej, bardzo dziękuję i obiecuję nasze wsparcie modlitewne.

Drodzy Przyjaciele Misji: Kończąc to przesłanie na święta Paschalne, dziękuję Wam za wsparcie duchowe i materialne i polecam w modlitwie Bogu i Wam, aby te nowe zadania misyjne, o których wspominam wyżej, mogły rozwijać się i umacniać Lud Boży w wierze, nadziei i miłości.

Życzę Wam i sobie, abyśmy nie bali się otwierać drzwi dla Chrystusa, który za nas umarł i zmartwychwstał, abyśmy mieli na nowo dostęp do Jego Ojca w niebie i do wspólnoty wierzących na ziemi. Niech Święty Józef, o którym w tym roku szczególnie chcemy pamiętać, uwrażliwi nas na Ducha Świętego, aby przyjąć Marię i Jezusa do naszych domów i rodzin (cfr. Mt 1, 24), i służyć tak jak On-Christusowi i Marii, w naszych braciach i siostrach.

Niech Pan Was błogosławi i strzeże,

+Antoni Bonifacy Reimann, O.F.M.

Wiakriat Apostolski Ñuflo de Chávez, Boliwia

Concepción, 3 kwietnia, Wigilia Zmartwychwstania Pańskiego, 2021